

12.

MUSIC

EXPRESS

inside

30

R E M
 GEORGE MICHAEL
 E C H O &
 THE BUNNYMEN
 S T I N G
 JOHN COUGAR
 MELLENCAMP

ANNIE LENNOX

แอนน์ เลนน็อกซ์

ไม่มีรอยแปดเปื้อนอะไรเลยอยู่เลย สักมียุคใหม่ที่มีสี่ มกคล้ายคลึงกับยุคเก่าที่ออกมาเมื่อสองปีก่อนในรูปปกแผ่นซีดี แต่ไม่ใช่การเลียนแบบที่เหมือนของ Dream Academy เหมือนส่วนที่เห็นจากกฎเกณฑ์ไปแล้ว โดยที่จะพลิกเพลงไปในรูปแบบไหนก็มองเห็นส่วนเด่นของคนครีปรากฎให้เห็นชัดเจนอยู่ตลอดเวลา อัลบั้มชุดนี้มีศิลปินทางฝั่งอเมริกาเป็นจำนวนมากที่มาช่วย อย่างเช่นโปรดิวเซอร์ ฮิวจ์ แพลงแกรม, แพ็ค เลิบบ์การ์ด และลินเชย์ บักกิงแฮม ในเพลง Indian Summers ยังมีทั้ง เจ.ดี. เซ้าทเซอร์, The William Brothers, ไมเคิล ออสติน และ ลินเชย์ บักกิงแฮม (เล่นเบสด้วย) มาช่วยร้องเบ็คอัพ นอกเหนือจากตัวสมาชิกในวงทั้งสามคน คือ นิก เลียร์ด กลาวส์ (ร้องนำ, กีตาร์), กิลเบิร์ต เกเบรียล (กีตาร์เบส) และ เคท เซนต์-จอห์น (แซกซ, โอโบ) เพลงมีทั้งส่วนที่เป็นเมโลดี้ไพเราะ และเรียบเรียงเสียงร้องกับเครื่องดนตรีได้อย่างลงตัว เพลงที่ถือได้ว่าทำท่ายมากที่สุดคือ In Exile (For Rodrigo Rojas) ีลาของเพลงงดงาม และมีการผสมผสานส่วนที่เป็นโมเดิร์นแจ๊สแทรกเข้ามาในเพลงอย่างกลมกลืนเสียงเครื่องเป่าของทพี่สูงต่างๆ และบิตลงมากจนไม่ค่อยน่าเชื่อว่าจะเป็นคนเป่าเอง (ยังงี้ก็ต้องเชื่อล่ะครับ) เพลงที่น่าสนใจในอัลบั้มก็มี Humdrum, Power To Believe, Hampstead Girl, Ballad In 4/4. Here แต่ละเพลงมีความไพเราะไม่ต่างจากกันมาก (รวมถึงเพลงที่ไม่ได้กล่าวถึงด้วย)

ความเป็นวงที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะในแนวท่วงดนตรี ทำให้ Dream Academy เป็นวงดนตรีที่มีแง่มุมและความหลากหลายสูงมากจนหาข้อบกพร่องแทบจะไม่มีพบ ารูปแบบอย่างนี้หาได้น้อยมากในยุคปัจจุบัน ไม่น่าแปลกที่ทำไมถึงมีแค่คนรักวงนี้กันนัก (ชินชัณได้ว่าไม่ใช่เพราะ เคท เซนต์จอห์นเป็นตัวละครเอก แต่ก็มีส่วนอยู่เหมือนกันนะ...หลายคนในที่นี้สรุปออกมาว่าแบบนี้ล่ะครับ)

UB40
THE BEST OF UB40
VOL.1

(Virgin/UBTVCL)

เป็นธรรมเนียมของศิลปินทั้งหลายแล้วที่เวลาที่มีผลงานของตัวเองออกมาเยอะแ่งการจะรวมแผ่นได้ใหม่อีกสักแผ่นเมื่อไหร่ ก็ต้องมีอันต้องออกแผ่นรวมฮิตออกมากันเสมอ หรือไม่งั้นก็มักจะเป็นแผ่นบันทึกการแสดงผลจากที่ต่างๆ สำหรับ UB40 ปีที่ผ่านมาพวกเขาทั้งสองอย่างในเวลาเดียวกัน เป็นการถอนคืนหลังจากที่ไม่มีผลงานใหม่จะได้ออกมาในปีที่แล้วเลย ถึงอัลบั้มชุดนี้จะระบุเอาไว้ว่าเป็นชุดแรก แต่ชุดที่สองจะตามมาเมื่อไหร่ไม่ทราบได้แน่ เนื่องจากชุดนี้เป็นการรวมเอาผลงานตั้งแต่อัลบั้มชุดแรก Singing Off ตั้งแต่เมื่อปี 80 จนถึง Rat In Mi Kitchen เมื่อปี 86 (เรียบรวมจนถึง 87)

UB40 เป็นวงร็อกจากเบอร์มิงแฮมขวัญใจกรรมกรอังกฤษ เพลงในสไตล์เรกเก็บบ่อยครั้งก็ฟังไม่ยากอะไรมาก แต่บางทีการนั่งฟังเพลงของวงนี้ทั้งอัลบั้มก็ทำให้มันไปได้เหมือนกัน (โดยเฉพาะชุด Bagariddim ที่ต้องใช้ความอดทนอย่างสูงในการฟังมากพอสมควร) อัลบั้มรวมเพลงชุดนี้น่าจะดีกว่าสำหรับคนฟังที่รับเพลงแบบสากลที่ยังปืออยู่ได้ แต่ถ้าใครเป็นคอเรกเก้แท้ๆ ก็คงจะชอบเพลงของ UB40 ทั้งอัลบั้มมากกว่า ที่บางเพลงร๊วกามาเมก้ากันหุดหุดหับใหม่ได้แทนไม่ต้องหายใจ

เพลงในอัลบั้มชุดนี้ที่มีเด่นมากที่สุดคงเป็น Red Red Wine เพลงเก่าของบิล โคดมอนด์ เพลง Please Don't Make Me Cry, Cherry Oh Baby จากอัลบั้ม

Labour Of Love ที่เป็นอัลบั้มชุดที่เด่นมากที่สุดชุดหนึ่งของวงนี้ เพลง I Got You Babe เพลงเก่าของซอนนี่แอนด์เชอร์รี่ที่คราวนี้ได้คริสซี่ โจนส์ มาเป็นแขกรับเชิญ เพลงในสไตล์เรกเก้แบบนี้เหมือนกับว่าจังหวะจะเป็นสิ่งที่คายตัวในเพลงตลอดกาล จนบางทีก็สงสัยเหมือนกันว่าศิลปินที่เล่นเพลงในสไตล์นี้ไม่เบื่อกันบ้างหรือใจ คีที่อัลบั้มชุดนี้เป็นการรวมเอาเพลงฮิตๆ เอาไว้ เลยฟังกันได้เรื่อยๆ แต่ถ้าอยากดูว่าเรกเก้ขนาดเท่านี้จะโหดแค่ไหนลองหาชุด Bagariddim มาฟังดูก็แล้วกันครับ

RICK ASTLEY
WHENEVER YOU NEED SOMEBODY
(RCA/PK 71529)

ริก แอสตี้ กำลังเป็นศิลปินคิงอังกฤษที่มาแรงมากในช่วงปลายปีที่ผ่าน มา จากเพลง Never Gonna Give You Up และ Whenever You Need Somebody ซึ่งรูปแบบของดนตรีเป็นทั้งโซลและดิสโก้ที่ไม่ต้องสงสัยเลยว่าทำไมฟังดูคล้ายเพลงของ Bananarama สาเหตุก็เนื่องจากโปรดิวเซอร์ของริกคือสตีล, โยคีนและวอเดอริแมนเจ้าพ่อเพลงดิสโก้ที่ช่วยสร้างความสำเร็จให้ Bananarama อย่างสูงจากอัลบั้มชุด Vow เพลงบางส่วนของอัลบั้มของ ริก แอสตี้เลยออกมคล้ายคลึงกับที่กล่าวมาแล้ว แต่ก็มีเพลงที่น่าฟังมากในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปอย่างเช่น It Would Take A Strong Strong Man และเพลงเก่า

When I Fall In Love ที่ริคอุทิศให้เนตคิง โกล แม้ว่าอัลบั้มชุดนี้จะมีสตีล, โยคีน และวอเดอริแมนหนุนหลังทั้งด้านการโปรดิวซ์และเล่นดนตรีให้เองบางส่วน ริกก็ได้แสดงความสามารถของตัวเองในการแต่งเพลงและเล่นกีตาร์เองด้วย จะว่าเป็นอัลบั้มที่ฟังเอาฉาบฉวยเสียทั้งหมดก็ไม่ใช่ เพราะลองมองให้ลึกลงไป งานของ ริก แอสตี้เป็นงานที่ทำออกมาอย่างค่อนข้างตั้งใจมาก คิดเสียแต่อย่างเห็นความเป็นตลาดอยู่ในสายตากันทั่วไปมาก แต่งานตลาดแบบนี้บางครั้งก็มีส่วนที่ศิลปะปะปนอยู่ด้วยเหมือนกัน

EURYTHMICS
SAVAGE
(RCA/PK 71555)

ปกอัลบั้มชุดใหม่ของ Eurythmics นี้เห็นครั้งแรกแล้วผมรู้สึกตัวขึ้นมาเสียเลย เพลงในอัลบั้มชุดนี้เป็นความตั้งใจที่จะเน้นไปหาความเป็นร็อกอย่างชัดเจน แม้แต่เสียงร้องของแอนนี่ เลนนอกซ์ที่บางครั้งแม้จะตะเบ็งขึงขึงก็มีความไพเราะให้เห็น ครั้งนี้กลับเต็มไปด้วยความกระด้างเพื่อให้เข้ากับท่วงทำนองที่แรงมากของเพลงแต่ละเพลงชัดเจนจะว่าเป็นเรื่องน่าเศร้าก็ได้ เพราะที่แรกเตรียมใจเอาไว้มากว่าจะได้ฟังเพลงเพราะๆ เหมือนอย่างที่มีในอัลบั้มชุดก่อนๆ (โดยเฉพาะอย่างอัลบั้มชุดก่อน) แต่กลับไม่มีส่วนที่จะเรียกได้เต็มปากว่าเป็นเพลงบัลลาดเพราะๆ ในอัลบั้มชุดนี้เลย แต่ก็ต้องยอมรับในเรื่องความกล้า